

JĀNIS BOKALDERS

NESKUMSTIET

Jel neskumstiet, ja priekšā ceļš nav redzams,
Jel neskumstiet, ja sejā pārslas snieg,
Bet pasmaidiet, jo esat abi kopā
Un abiem kopā šajā naktī jāpaliek.

Vēl dzīvē jums daudz sāpēm jātiek pāri,
Vēl dzīvē jums daudz sniegu jāizbrien,
Bet neskumstiet un ejiet ziemeļiem cauri,
Lai jūsu dzīve tikpat balta kā šis sniegs.

Jel neskumstiet, ja priekšā ceļš nav redzams,
Jel neskumstiet, ja sejā pārslas snieg,
Bet pasmaidiet, jo esat abi kopā,
Un abiem kopā šajā dzīvē jāpaliek.

DAUDZ LAIMES

Nepārmet man, ja nav tev ko teikt,
Es tevi šodien dzīves dienā vēlētos sveikt,
Par visu, kas labs ir bijis starp mums,
Pēc bijušiem brīžiem visu dzīvi sirds mana skumst.

Daudz laimes tev, draugs,
Daudz laimes tev, draugs,
Lai visos dzīves ceļos zied tev rožu lauks!
Daudz gadus lai plaukst
Un kopā mūs sauc,
Lai visos dzīves ceļos zied tev rožu lauks!

Savādi man roku tev spiest,
Bet novēlu, lai nākamgad tev vēl labāk iet.
Draudzību šo skaidrā avotā smelt,
Saldās un rūgtās dzīves lāses kopā mums dzert.

KĀZU DIENĀ

Ir satikts cilvēks, ar kuru tev
Jāiet pretim jaunai pasaulei.
Kā abiem šo pasauli izveidot,
Kā abiem mīļi un jauki sadzīvot?

Kā laimīgiem brīžiem vairāk būt,
Kā ikdienā vienam pret otru mīļākam kļūt, mīļākam būt?

Liekas, jau nav tik grūti tas,
Bet ikdienas steigā bieži aizmirstas,
Un iestājas neliels atslābums
No tās lielās mīlestības.

Kā laimīgiem brīžiem vairāk būt,
Kā ikdienā vienam pret otru mīļākam kļūt, mīļākam būt?

Bet gan jau atlidos taurenīt's balts
Un tev pamās saviem maigiem spārniem,
Tad laimes as'ras acīs mirdzēs,
Gaišu dienu vēstot tavā dzīvē

Kā laimīgiem brīžiem vairāk būt,
Kā ikdienā vienam pret otru mīļākam kļūt, mīļākam būt?

ASARAS

Tu negribēji raudāt, tikai sapņot,
Tu negribēji viena šonakt būt,
Jo diviem arī sapņu divreiz vairāk
Un divreiz mazāk rūgtu asaru.

Ai, asaras kā lietus lāses,
Asaras kā sniega pārslas,
Asaras kā sniega pārslas,
Asaras kā ūdensrozes zieds...

Tu zināji, ka šodien uzplauks rozes,
Bet nevarēji ziedus sagaidīt,
Un noplūci tās pumpuros no rīta
Kā mīlestību tikko plaukušū.

Ai, asaras kā lietus lāses,
Asaras kā sniega pārslas,
Asaras kā sniega pārslas,
Asaras kā ūdensrozes zieds...

MANA LATVIJA

Kad Gaujas miglā ievu smaržā grimšu es,
Sīkām lāsēm lietum līstot,
Tad atcerēšos dzimtos Rāznas krastus
Un Mākoņkalnā skaļi saukšu es:

Tu mana dārgā Latvija,
Tu tēvu zeme mīļotā,
Kas Dainu kalnā tautasdziesmām rotāta,
Tev savu roku pasniegšu,
Tev savu sirdi atdošu
Un ūdeni no avota tev pasmelšu!-

Kad Jāņu naktī dzestrā
Ugunscura liesmās
Parādīsies man Tavs tēls,
Tad, jāņtārpiņus lasot,
Jāņuzālēm matos,
Atkal skaļi, skaļi saukšu es.

Tu mana dārgā Latvija,
Tu tēvu zeme mīļotā,
Kas Dainu kalnā tautasdziesmām rotāta,
Tev savu roku pasniegšu,
Tev savu sirdi atdošu
Un ūdeni no avota tev pasmelšu!